

El Congost

Redacció: Carrer Calabria, 15

Administració: Impremta Mercantil

SUMARI:

Françesc Macià primer President de la Generalitat de Catalunya (de "Flama")

Fets i comentaris

Astrònoms i Astròlegs (Josep Pratdesaba)

Belleses de Catalunya (F. Callis P.)

El Rei Martí als banys de La Garriga, (J. Mauri)

Nit d'il·lusions (J. R. V.)

Mentre els infants juguen (A)

Els Reis (Joan Maragall)

El Congost

Redacció: C. Calabria, 15

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL

Subscripció: Un any, 6pts.

Administració: Impremta Mercantil

Any 1

La Garriga, 7 Gener 1934

Núm. 23

Número solt, 20 cèntims

Francesc Macià, Primer President de la Generalitat de Catalunya

Ha mort el primer President de la Generalitat de Catalunya. Criticat, atacat, combatut durament des de tots els camps que no eren el seu, ha mort aureolat pel respecte de tots. Tot Catalunya estava representada en l'homenatge del seu enterrament.

Macià ha estat l'home símbol de la llibertat de Catalunya. Ha estat encara, el polític representatiu de l'amor als humils. Que ha estat en la realitat des d'un i altre punt de vista? Deixem-ho. El cert és que ha arribat a l'ànima popular i que ha aixecat entusiasmes i devocions poques vegades assolides en les nostres multituds.

El President era catòlic, i si els atzars de la política l'havien lligat a l'esquerra, i fet el cabdill d'un partit que guerrejava contra l'Església, la seva mort ha estat la d'un bon cristià. En aquesta hora solemne ha estat fidel a la tradició secular que com a President encarnava.

Per què el seu enterrament ha estat laic? Els que l'estimaven, els qui compartien el més íntim de la seva consciència, el volien religiós. No ha

pogut ésser. S'ha imposat el sectarisme polític dels que exploten el seu nom com una bandera demagògica. Però aquella creu feta a mitja nit per uns braços roents d'amor i d'enyorança, sobre les seves despulles, és un símbol de la creu que li ha posat el poble. La mentida oficial l'ha enterrat laic; la veritat és que ha mort religiosament. El poble ja ha jutjat la cinica gesta del nostre anticlericalisme africà.

Ah, la remor de les multituds que s'han mobilitzat, i han vibrat al conjur del seu nom! Ell ha estat, en hores decisives, el gran cabdill, l'únic cabdill... On és l'home que faci sentir, que faci vibrar les nostres multituds per grans ideals humans santificats per la seva aliança, per la seva compenetració amb l'ideal diví?

Joventut que això llegeixes, aquest és el teu destí. El fer possible en aquesta terra nostra la florida dels grans guiadors, purs de tota escòria, idealistes, hereus de tota l'audàcia i de tot el seny cristià de la raça.

De "Flama"

Fets i comentaris

Festes nadalenques

Missa nova

El novell sacerdot Mn. Josep Cucurull i Serra celebrà la seva missa nova a la parroquial església de Sant Esteve de La Garriga—el seu poble nadiu—el dia 27.

Aquest acte constituí un veritable esdeveniment a La Garriga, car feia més de trenta anys que cap garriguenc no havia cantat missa. Molt abans de començar, les naus i tribunes de l'Església es veien curulles de gent, com feia alguns anys no s'havia vist. El pietós auditori presencià a peu dret l'entrada del novell sacerdot, pares, padrins i familiars.

El devessall de flor i llum, i la missa polifònica, admirablement interpretada sota la direcció del mestre Mas i Serracant, i amb acompanyament d'instruments de corda, constituí un marc escaientíssim a l'acte.

El celebrant lluí un esplèndid conjunt ornamental d'esquisit gust modern. Al presbiteri prengueren seient, ultra els ministres del celebrant, els seus pares, padrins, la Junta d'Obra i els sacerdots de la parròquia.

La sagrada càtedra fou ocupada pel zelós Dr. Josep Vich, ecònom dels Josepets de Barcelona, el qual recordà, commogut, els anys que passà regentant la parròquia de La Garriga; exposà mestrirolament les excel·lències del sacerdocí: Home de Déu, i alhora home del poble.

Agrai l'esplendidesa de la família Pujades-Calzada, que ha vingut patrocinant les carreres de l'actual missa-cantant, i de la qual han estat escollits els padrins Srs. Josep M. Pujades i Badia i la seva muller Rossenda Calzada de Pujades.

Després de la missa, entonat el Te Déum, començà el besamans, desfilant una gentada extraordinària pe davant del nou sacerdot.

Després de la solemne funció religiosa, fou servit un convit al Balneari Blancafort, després del qual parlaren el doctor Florenci Balcells, primer mestre en la carrera del nou sacerdot; Mn. Ribot, qui explicà alguns records de la seva amistat i recitá una poesia expressament composta per aquesta ocasió; el senyor regent de La Garriga, Mn. Antoni Fàbregues, el qual parlá de la significació de la diada, i finalment el Dr. Vich, el qual remarcá el goig amb què assistia a aquella festa, car Mn. Cucurull representa les jaló escollit entre bell estol de joves que l'esmentat doctor impulsà cap als estudis superiors durant els anys que regentá la parròquia de La Garriga.

A les moltes que han rebut, ajuntem la nostra enhorabona cordial al jove sacerdot, als seus pares, padrins i familiars.

Cal afegir que fou molt visitada l'exposició dels molts i valuosos presents oferts a l'missa-cantant.

Teatre

Pastorets. En el número passat diguérem que veiem amb gust i que e' digne de lloança que hi hagi qui

procuri la continuïtat d'aquesta representació tradicional i tan típicament nadalenca. En efecte, durant les presents festes de Nadal es repetiren al Patronat Parroquial representacions dels "Pastorets" del popular escriptor Josep M.ª Folch i Torres; com de consuetud hi assistí un públic nombrosíssim, tan en la vetlla del dia de Nadal, com en la del dia dels Reis.

"Els tres tambors" Es sabut que un elenc artístic de Filles de Maria ve donant, d'un temps ençà, una seria de representacions que han estat repetidament elogiades damunt d'aquestes pàgines.

L'obra que les noies garriguenques representaren el dia de Cap d'any al Patronat Parroquial presentava la novetat en relació amb les anteriors d'ésser d'assumpte legendari, i un món de fantasia. No cal dir que totes les actores excel·liren en llur comés presentant un conjunt arrodonit i ben disposat. Es de remarcar que el públic complagut premià com calia, sobretot la interpretació musical que feren dels escaients cants intercalats al llarg de l'obra.

"En Joan Bonhome" La passada festa de Sant Esteve, i en el Teatre L'Alhambra, els aficionats del quadro escènic de l'Orfeó Garriguenc posaren en escena la bonica comèdia en quatre actes de l'il·lustre comediògraf Josep Pous i Pagés, "En Joan Bonhome."

Aquesta representació, fou organitzada en homenatge i benefici del jove aficionat en Joan Santacreu; i el gest simpàtic dels aficionats envers el seu company, trobà suport en el nombrós públic que s'associà a l'acte omplint gairebé el local.

La comèdia representada, tingué una excel·lent interpretació per part de tots els joves aficionats, els quals posaren en llur treball l'acostumat encert i bones qualitats que altres vegades han demostrat. El públic complagut, premià la seva tasca—en la qual prengueren part les actrius Antònia Baró i E'vira Jofe,—amb nombrosos aplaudiments al finalitzar cada acte.

F. J. C.

Homenatge al sacerdocí. El diumenge vigília de Nadal, a les dotze del matí, tingué lloc l'anunciat acte d'oferiment d'un present a Mossén Cucurull; parlaren: el secretari, remarcant la significació de l'acte; el president Joan Reig; el nou sacerdot, agraint l'ofrena i el Rnd. Sr. Regent de La Garriga.

Concurs de pessebres. Ultra el pessebre de la Biblioteca Parroquial i el del Sr. Jaume Rovira, fora de concurs, arriba a trenta el nombre de pessebristes que enguany hi han pres part.

Societat de vaquers. El passat dia 2 de Gener quedà definitivament constituïda la societat professional dels vaquers de La Garriga.

Astrònems i Astròlegs

Son molts els que encare no distingeixen entre Astrònoms i Astròlegs, i cal que fem remarcar la diferència, puix si bé l'Astronomia es filla de l'Astrologia, no obstant tenen el camp ben separat.

Antiguament els metges eren una barreja d'Astròlegs, cirurgians i filòsofs, i veiem com els magnats i reis donaven gran importància al tenir a son servei un d'aquests sabis predien els aconteixements i els indicaven els dies que tindrien sort o desgràcia i els administraven les purgues i lavatives en certs dies i baix certes constel·lacions.

Aqueixos astròlegs cuidaven també de fer l'horòscop dels fills dels reis i grans senyors que pagaven esplèndidament aqueixos serveis. L'horòscop consistia en fer tot el desenrotlló de la vida futura del nou nat, guiant-se per les dades del seu naixement, aqueixes dades consistien en veure baix quin signe dels dotze que en conté el Zodiàc, havia tingut lloc l'aconteixement i veure quin planeta era el que dominava en aqueix dia, per deduir-ne les probabilitats bones o dolentes de tenir una vida llarga o curta, feliç o desgraciada.

Aqueixa era la tasca de l'Astròleg.

L'Astronomia també estudia i mira els astres, però no per fer-ne deduccions d'ordre moral, sinó per estudiar els seus moviments, la seva grandària, el seu pes, i fixant lleis matemàtiques que els permetin predir els eclipsis, ocultacions, oposicions, etc.

L'Astronomia física estudia la composició dels astres, analitza la seva llum i atmosfera, i dedueix d'aquestes dades el seu camp elèctric, les seves radiacions i condicions de vitalitat que poden adquirir en el procés de la seva evolució.

L'Astronomia fixa les dades més importants de la nostra vida car medeix el temps, corretgeix les anomalies que sobrevenen de la diferència de moviments entre el Sol i la Terra, fixa la data de la celebració de la Pasqua i forma el calendari, d'ús indispensable en la vida civilitzada.

Vista doncs la diferència que hi ha entre Astrologia i Astronomia per resumir podem dir que Astròleg és el que es dedica a estudiar els astres en sos moviments i composició, i l'Astròleg el que estudia la influència que els astres poden tenir en tots els aconteixements de la vida humana.

JOSEP PRATDESABA

Turisme

Belleses de Catalunya

I

Costa Brava!...

Heus ací un nom evocador de deliciosos records per a aquells que hagin recorregut aquesta bella comarca de Catalunya.

Un centenar de quilòmetres de costa abrupta, banyada per les aigües transparents i assesegades de la Mediterrània.

Grandiosos penya-segats coberts per una esplèndida vegetació de figueres, pins, vinyes i etzavares gegantines, entre els quals esclata en la primavera el groc de perfumades ginestes.

Valls assolellades despleguen la sorra finíssima i daurada de les seves platges.

Les petitetes cales, perdudes en el caòtic amuntegament dels grans penyals rosegats per la mar, que els dona siluetes monstruoses, estan sembrades d'illots coronats de pins salvatges, arrapats a les esquerdes de les roques.

Coves on el sol ixent penetra només uns segons, il·luminant llurs més amagats interiors, brillant en la roca de les seves minúscules platges subterrànies i reflectint en llurs murs humits la fantasmagoria de color presonera en les límpides aigües.

Llogarets de pescadors amuntegant-se en un recó de les cales, amb llurs casetes emblanquinades i llurs terrats coberts de molsa groguenca, davant del rompent on s'arregleren les petites naus que, en un moment donat, és llencen a la mar blava i la brisa infla llurs veles daurades al resplendor del cap vespre.

Poblats pacífics on la vida transcorre dolçament a l'ombra d'antics monuments d'alt valor històric i arqueològic, testimonis muts d'un passat gloriós.

Tal és la Costa Brava: terra no contaminada encara per l'esperit internacional modern, gelosa de conservar els seus costums i el seu color local, i que, no-res menys, s'ofereix acollidora al visitant amb la senzillesa i naturalitat més graciosa.

F. CALLIS P.

BIBLIOGRAFIA

"Amics i Terra amiga"

La prosa de Josep Maria Capdevila és una meravella de substància i de delicadesa alhora. És clara, però al mateix temps és saturada d'una boira finíssima que suavitzava les línies dures, que endolceix les fortes arestes de les coses.

En el llibre que acaba de publicar, *Amics i Terra amiga* («Nou Esplet», Editorial Barcino), els temes de sociologia i de moral són barrejats, d'una manera originalment indescartable, amb les qüestions artístiques i literàries.

LA NOSTRA

El rei Martí als banys de La Garriga

XIV

Dimarts, 4 de maig de 1400 (1)

En aquest dia, el rei Martí, manà a en Nicolás Moritoni que vingues tot seguit emplaçà per a que compareguessin *Als feels nostres en Johan Mora, donzell, en Bertran de Peus, savi en dret, de Leyda e an Jacme Soslena del loch de Cubells, salut e gracia. Com nos per alguns assers vos haïam fort necessaris. Manam vos tan expressament com podem, sots pena de mil florins d'or, dels bens de cascu de vosaltres qui contrafera, havedors e applicadors a nostres cofres, que dins X dies apres que aquesta vos sera presentada, remoguda tota exepció vingats a nos.*

Fins a aquest dia no havem trobat cap referència pròxima o remota a la salut del rei, ni a si els banys produïen en ell l'efecte desitjat (2) La seva salut però dagué d'ésser bona car solament una vegada mana que vingui el seu metge-cirurgià Guillem ça Garriga tan estimat i respectat del rei, i encara seria en ocasió d'una molèstia insignificant, puix no se'n parla ja més en cap altre document reial Mestre Guillem. *Com nos vos hajam necessari manam vos que encontinent vista la present vingats a nos e aço per res no mudets. Axi com nos hajam necessari lo maestre maior de la obra de la Seu. Manam vos lo facats venir ab vos ensemps.*

Entre els qui acudiren al rei per tal de que resolgués en justícia els conflictes plantejats, hi han els del cas curiós que refereix la següent carta dirigida a *Andree Urgelles officiali et Arcediano de Columbario, vicario in spiritualibus ecclesie Gerundensae: Devant nostra presencia son vengudes les Religioses e amades nostres n Ermessenda Montpalau prioressa e n Ermessenda Vilamari piatera, conventuals del monastir de Sent Daniel de Gerona, (3) e ha a nos supplicat fos nostra merce volguesem provehir e donar tota endreça que s faes justícia en la questio qui es entre les dues eletes en abbadesses del dit monastir. E nos havents a cor ço de que ns han supplicat e no altra cosa, vos pregam, manants vos que a les dites parts façats justícia sobre la questio dessus dita. E com la part de la Religiosa e amada nostra n Ermessenda Foxa haia que a, com nos, dit official per sospitos en aquest juhi, es necessari que y permenegets axi com*

creem farets, en tal forma, que nos hauram en res de vos a complanyer. En altra manera si fahiets lo contrari siats cert que sera a vos imputat, axi com serie ben just e rahoable.

Maïgrat les seves preocupacions vetlla per que els seus familiars no descuidin de fer almoïna a la porta del seu Palau de Barcelona. Vegeu que diu a en Guillem Fuster: *Manam vos que donets aquí, cascu jorn, a aquell que nostre almoyner vos fara saber, los quinze sous de pa acostumats de donar per almoyna en la porta de nostre palau. Aximateix vos manam que donets cascu jorn als quatre sarts (4) orbs, quatre reccions de vi i de carn. E en aço per res no haja falla.*

A en Tomás Berbegal mana que faci forrar un *cot d'atzentoni negre vellutat de vermell* de la Infanta Isabel, de *vays apurats*, per a que en breu pugui tenir-lo

A en Francesc Foix li diu que han vingut els missatgers de mossén Francesc Joan de Santa Coloma, lloctinent de Governador General de la illa de Sardenya, en petició de cabals per a pagar als soldats. Al mateix senyor escriu, que de pas cap a Barcelona els missatgers de Perpinyà s'ha aturat una hora a La Garriga.

Al seu cosí Jaume, compte de Prades li diu que s'omplenà d'alegria al saber que havia arribat a Catalunya.

Al Vicecanceller li envia el ministre Joan Dametin, i li recomana que faci justícia a madona Violant d'Erill.

J. MAURÍ

(1) En aquesta data foren escrites a La Garriga 21 cartes, i d'elles 18 en català i 3 en llatí. Es troben a l'A. C. A. Reg. 2243 fol. 99, 101 i 102; Reg. 2291 fol. 5 gir i 6; i Reg. 2173 fol. 83 i 84.

(2) Avancem que el mateix rei afirmava alguns dies després, que es trobava molt bé amb els banys i confiava estar del tot guarit ans de partir de La Garriga.

(3) Aquest monestir de monges de clausura, segueix l'orde de Sant Benet, encara avui existeix al fons de la vall de Sant Daniel, arrant del riu Galligans, a curta distància de les muralles de la ciutat de Girona.

(4) Avui grafiat sards; es el nom dels habitants de l'illa de Sardenya; en aquell temps, unida a la confederació catalano-aragonesa.

CONTE D'INFANTS

NIT D'IL·LUSIONS

La fosca de la vesprada havia desplegat els seus negres vels damunt la terra. En l'ampla volta de l'espai, net i transparent, tremolaven els estels que apareixien més lluminosos que mai, i poc a poc els llums de la ciutat s'encenien a curts intervals com parpells cansades que es desperten després d'un son.

Aquella nit d'hivern, vigília de la festa dels Reis, passava per el carrer gran de la població un carret miserios i rònec en el qual una família d'emigrants seguia el seu peregrinatge a través de viles i ciutats.

Els recursos econòmics d'aquella pobra gent eren tant minsos, que escassament arribaven al límit just per no caure defallits. Així i tot, però, més d'una vegada havien hagut de recórrer a l'almoïna pública per tal de poder lliurar als seus dos fillets dels rigors del fred i la fam.

Arribats que fóren a la plassa del poble, el carret s'aturà calmosament. Era necessari adquirir noves provisions, i els pares d'aquelles criatures s'absentaren una estona per tal de comprar els aliments indispensables per poder sopar una mica. Després, prosseguirien el camí cap les afores del poble, per anar a arraulir-se sota el pont d'una torrèntera, on passarien la nit crua i gelada.

Els dos infants que restaren esperant los dalt del carro, s'adonaren tor seguit de les llums dels aparadors de les botigues, que en aquella nit es veien curulles de joguines enlluernants. Dominats per una irresistible curiositat, baixaren tots dos del carro i anaren corrent vers el primer aparador que veieren, i allí, amb els ulls esbatanats i sorpresos de tanta abundància, quedaren bocabadats i immòbils sense esma de dir cap paraula.

A dintre la botiga s'hi veia molta gent que en mig de rialles triaven coses i més coses, i sortien al carrer carregats de paquets que a l'endemà al desplegar-se produïrien un esclat de crits de joia dintre de cada llar.

De tant en tant, l'alè de les criatures entelava els vidres de l'aparador i les seves manetes tremoloses els aixugaven poc a poc per poder veure millor aquells juguets llunts i virolats que sabien no podien ésser per ells. Després d'un llarg silenci en el qual la imaginació dels infants treballava fantasiosament, es referen de llur sorpresa i ja més animats començaren a mirar-se l'un a l'altre inquirint amb llurs esguards els desigs que els anguniejaven.

—Què t'agrada més de tot aixó, Riteta?—preguntà el nen a la seva germana.

—A mí, aquella nina rossa del vestit blau. I a tú?—digué la nena amb una punta de tristesa en la seva veu.

—A mí m'agrada aquell cavall blanc amb rodes i aquella pilota grossa que deu rebotre molt...

I feta una pausa, abstrerts amb les seves il·lusions, seguien contemplant, embadalits, totes aquelles joguines que s'apilaven dins l'aparador. Però ells no tenien casa on poguessin passar els Reis... Sota aquell pont fumet de la carretera ningú no els hi sabia, i fóra inútil esperar res...

De sobte, el crit del seu pare que havia arribat, els despertà dels seus somniosos pensaments. I els dos infants s'allunyaren mig d'esma d'aquell aparador que els havia enlluernat, amb un nus feixuc a la gola i els ulls negats per el plor.

I reprengueren el camí...

A la nit, ajaguts en el jaç de palla que els feia de llit, no paraven de regirar-se presos d'un nerviosisme que no els deixava dormir. Llurs pensaments il·lusionats volaven cap al poble on havien vist tantes joguines i la són no venia a lliurar-los d'aquell torment. De tant en tant i en veu baixa, tots dos ben acostats perquè el fred no els atúés, desgranaven petits diàlegs que acabaven amb un sanglot. I després d'unes hores de sofrir aquest neguit, els dos infants s'adormiren, retuts, mormolant entre somnis les paraules incomprensibles que la il·lusió continguda els posava als llavis.

.....

Clarjava tot just, i a fora el pont es veien ja els marges de la torrèntera coberts de blanca gebrada. S'havia apagat el darrer estel del matí i una claror grisa, més tard rogenca, anava invadint el cel de llússors tornassolades. La xerradissa atolondrada dels ocells començava a sentir-se entre els arbres i el vent fred de la matinada feia dringar els petits branquillons nus que tremolaven continuament.

Els dos infants es despertaren, i oh, prodigi! davant dels seus ulls meravellats, vermells encara del plor de la nit passada s'hi trobaven aquelles joguines somniades que els miraven mig somrients. Emocionats, i com si no creïessin alló que veien, no gosaven acostar-s'hi per la temença de que no fos també un somni que al tocar-les es fongués. Però ara no somniaven; estaven ben desperts i allí davant mateix hi tenien aquella nina rossa del vestit blau, aquell cavall amb rodes tan ben guarnit i aquella pilota grossa que botiria ben alt.

I els dos infants tremolosos, no refets encara d'aquella sorpresa, esclataren en crits de joia i s'abraçaren als seus pares, que amagant el rostre cuitaven a eixugar-se les llàgrimes que els queien cara avall.

J. R. V.

FULL FEMENÍ

Mentre els infants juguen

Ja han passat els Reis. A tots els balcons i finestres on han vist sabatetes plenes d'esperances i plats curulls d'il·lusions, hi han deixat unes petjades miraculoses. Cada petjada un present, cada present una meravella que ha fet tremolar d'emoció.

Els infants juguen i tota llur animeta s'aboca en els jocs. Ací veiem un patriota fervent, que fa voleiar la nostra bandera, amb la formalitat d'un veritable cabdill; més enllà un petit enginyer, estudià la construcció d'un pont o bé un petit cor, escullit per Déu, esplaia una vocació tot just aponcellada, en les festes litúrgiques de la seva capelleta. I entre mig us surt una mareta i una directora d'escola i una cuinera atrafegada i goluda que a totes hores té de tastar la botifarra de xacolata, els ous ferrats, la cançalada, els pésols, les mongetes, i aquelles pafates que sense pelar són tan lla-mineres i temptadores, i fins el carbó que li serveix per coure-les.

Aturem-nos un xic, davant d'una d'aquestes maretes amoroses i sens que ella se'n adoní contem-plem les seves sol·licituts i preocupacions pel be-nestar de la seva nina o del seu ninet que és el seu tresor incomparable. El besa, el breçola, el besteix i li fa tot ço que ha vist que les mares fan als seus infants. El mateix dia dels Reis o l'endemà a tot estirar, arriba aquella inevitable malaltia que posa l'ai al cor de la petita mareta. Els seus afanys es multipliquen, les seves preocupacions són més sèries, i gairebé les llàgrimes entelen els seus ulls i els de les mares de debó que s'ho aguaiten i han viscut veritablement aquestes angoixes tan amargues. Venen ganes de jugar amb la nena, fent de metge tot poderós, que guaréixi les més terribles malalties en un moment i torni l'alegria a la pobra nena afligida.

Quan tingueu el cor, tot xopat d'aquestes tendresses, parem-nos amb aquell petit guerrer que s'esforça en odiar els seus imaginaris enemics—que moltes de vegades són els seus germanets o els seus millors amics i veureu com crida i ge ticula i fa

totes aquelles coses que ha vist fer als guerrers del cinema. Pensem en la visió dolça de la nena-mareta imitadora de la dona-mare i amb la del nen-guerrer imitador de l'home-guerrer. Llavors, trobarem tan tristes les joguines de guerra, que ens vindran ganes de llençar-les ben lluny, allà on no puguin excitar els instints bèl·lics dels nostres estimats nens. Perquè és tan dolorós el veure caure, feses bocins, en un camp de batalla, tantes sol·licituts maternals! I la pau és tan bella! El bon Jesuset la portà a la terra i els seus àngels l'anunciaven amb llurs veus dolça-ment musicadores. Demanem-li amb tota l'ànima, al Diví Infantó que ens en ompli el cor en aquestes santes diades. A.

ELS REIS

Aquesta nit han passat
i han posat la mà als balcons...
Els somnis dels infantons
han granat.

Cap a Orient se'n van tornant
a llur reialme confús,
a regnar-hi tot pensant
en Jesús.

Heu sentit avui el cor
matinejador dels nens?
Heu sentit el rastre d'or,
mirra, encens?...

JOAN MARAGALL

Agencia de Transports "Casa XELA"

Lloguer d'autos i carruatges per a excursions i estació

Servei a domicili

Josep Codinachs Codina

Camionista del Ferrocarril del Nord

Es reben encàrrecs de totes classes

LA GARRIGAC. dels Banys, 58
Telèfon, 16**BARCELONA**Baixa St. Pere, 75
Telèfon, 1947 - S. P.**Carniceria de Juli Planas**

Qualitat superior en Xai i Vedella

Elaboració diària de pa
de Viena, moreno i
Integral**Forn de Sant Roch**

ES SERVEIX A DOMICILI

Banys, 26 LA GARRIGA

Farmàcia Torrent Perfumeria

Calabria, 4 - Telèfon 88

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Telèf 72 LA GARRIGA

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

Carns Fresques :- Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CÀN TRICATÉ)

Banys, 3. Pl. Francesc Ferrer

LA GARRIGA

Farmàcia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. FERRANDIS

Telèfon 83

LA GARRIGA

EL CONGOSTes ven en el quiosc de l'estació del ferrocarril, al carrer dels
Banys, 15 i als estancs de Joaquim Cuspinera i Manuel
Iglésies**Fàbrica de Gasoses i Sifons****Eduard Pujol**

LA GARRIGA

MECANICA I ELECTRICITAT**A. SISQUELLA**

Calabria, 124

LA GARRIGA

Telèfon 49

PETIT SIGLE

Merceria Confeccions : Cèneres fins

Garatge Dalmau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 28

Confiteria i Pastisseria**MARIO VALLS**

Centre, 7

Telèfon 67

**Barberia
Casa Jaume**

Saló per a Senyors

Saló permanent per a senyores
a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos LA GARRIGA Telèfon 84

Productes de Bellesa i Tocador

de les millors marques

nacionals i estrangeres

Perfumeria**Fémina**

Secció de

Perfumeria a raig

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamfrà Aragó)

BARCELONA

Telèfon 77103

Adobs i Drogues

BARRAU i C.^{IA}

Fàbrica a Mongat

Despatx a Barcelona:

Carrer Fusina, 6

Telèfons 16661 i 16662

Representant:

X. ALBÓ i MOLINS

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

**Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia**

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:

Plaça Perpiñà, 18 i 19

**Granja Rosanes
de La Garriga**

**Venda de llet
i els seus derivats**

Carrer Clarís, 19

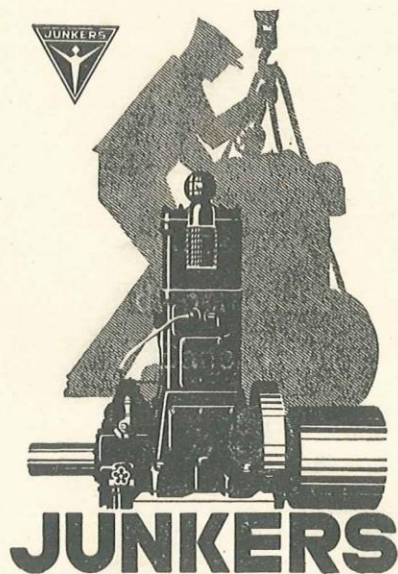
BARCELONA

sabons Barangé

Motors - Diesel Junkers Alemanys

Funciona amb Fuel Oil

Informes i referències:

JOSEP BERGLER

Delegat per a Espanya

BARCELONA: Bailén, 31, entressol

Telèfon 54269

Màxima garantia i rendiment, amb el mínim de consum
En existència a Barcelona de 8 a 50 HP